Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 952/2006

od 29. lipnja 2006.

o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 318/2006 u pogledu upravljanja tržištem šećera Zajednice i sustavom kvota

(SL L 178, 1.7.2006., str. 39.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Uredba Komisije (EZ) br. 551/2007 od 22. svibnja 2007.	L 131	7	23.5.2007.
►M2	Uredba Komisije (EZ) br. 707/2008 od 24. srpnja 2008.	L 197	4	25.7.2008.
►M3	Uredba Komisije (EZ) br. 826/2008 od 20. kolovoza 2008.	L 223	3	21.8.2008.
►M4	Uredba Komisije (EZ) br. 1053/2009 od 5. studenoga 2009.	L 290	61	6.11.2009.
►M5	Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1369/2011 od 21. prosinca 2011.	L 341	38	22.12.2011.
►M6	Provedbena uredba Komisije (EU) br. 994/2013 od 16. listopada 2013.	L 276	1	17.10.2013.
►M7	Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2000 od 9. studenoga 2015.	L 292	4	10.11.2015.
►M8	Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1185 od 20. travnja 2017.	L 171	113	4.7.2017.

▼B

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 952/2006

od 29. lipnja 2006.

o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 318/2006 u pogledu upravljanja tržištem šećera Zajednice i sustavom kvota

POGLAVLJE I.

UVODNE ODREDBE

▼M2

Članak 1.

Ovom Uredbom se utvrđuju detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 318/2006, posebno u pogledu određivanja proizvodnje, odobravanja proizvođača i rafinerija, sustava cijena i kvota, uvjeta za interventni otkup i prodaju šećera te privatno skladištenje za tržišnu godinu 2007./2008.

▼B

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

(a) „sirovina” znači šećerna repa, šećerna trska, cikorija, žitarice, šećer za rafiniranje ili svi drugi prijelazni oblici ovih proizvoda namijenjenih za preradu u krajnji proizvod;

(b) „krajnji proizvod” znači šećer, inulin sirup ili izoglukoza;

(c) „proizvođač” znači poduzeće koje proizvodi krajnje proizvode, uz izuzetak rafinerija kako su definirane u točki 13. članka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006;

(d) „mjesto skladištenja” znači silos ili skladište.

POGLAVLJE II.

UTVRĐIVANJE PROIZVODNJE

Članak 3.

Proizvodnja šećera

1. Za potrebe glave II. Uredbe (EZ) br. 318/2006, „proizvodnja šećera” znači ukupna količina, izražena kao bijeli šećer:

(a) bijelog šećera;

(b) sirovog šećera;

(c) invertnog šećera;

(d) sirupa obuhvaćenih jednom od sljedećih kategorija, dalje u tekstu: „sirupi”:

i. sirupi od saharoze ili invertnog šećera čistoće od najmanje 70 % i proizvedeni iz šećerne repe;

▼B

ii. sirupi od saharoze ili invertnog šećera čistoće od najmanje 75 % i proizvedeni iz šećerne trske.

2. Proizvodnja šećera ne obuhvaća:

▼M2

(a) količine bijelog šećera proizvedene iz bijelog šećera, sirovog šećera ili sirupa koji nisu proizvedeni u poduzeću koje je proizvelo bijeli šećer;

(b) količine bijelog šećera proizvedene iz bijelog šećera, sirovog šećera, sirupa ili šećerne prašine koji nisu bili proizvedeni tijekom tržišne godine u kojoj je proizveden bijeli šećer;

▼B

(c) količine sirovog šećera proizvedene iz sirupa koji nisu proizvedeni u poduzeću koje je proizvelo sirovi šećer;

(d) količine sirovog šećera proizvedene iz sirupa koji nisu proizvedeni tijekom tržišne godine u kojoj je proizveden sirovi šećer;

▼M2

(e) količine bijelog ili sirovog šećera koje je tijekom dotične tržišne godine preradilo u bijeli šećer poduzeće koje ih je proizvelo;

▼B

(f) količine sirupa koje je tijekom navedene tržišne godine preradilo u šećer ili u invertni šećer poduzeće koje ih je proizvelo;

(g) količine šećera, invertnog šećera i sirupa proizvedene u okviru postupaka unutarnje proizvodnje;

(h) količine invertnog šećera proizvedene iz sirupa koje nije proizvelo poduzeće koje je proizvelo invertni šećer;

(i) količine invertnog šećera proizvedene iz sirupa koji nisu proizvedeni tijekom tržišne godine u kojoj je proizveden invertni šećer.

3. Proizvodnja šećera se izražava kao bijeli šećer na sljedeći način:

(a) ako se radi o bijelom šećeru, ne uzimajući u obzir razlike u kvaliteti;

(b) ako se radi o sirovom šećeru, na temelju prinosa određenog u skladu s točkom III. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 318/2006;

(c) ako se radi o invertnom šećeru, množenjem proizvodnje invertnog šećera s koeficijentom 1;

▼M2

(d) ako se radi o sirupima, na temelju sadržaja šećera koji se može ekstrahirati i koji se određuje u skladu sa stavcima 5. i 6.;

(e) ako se radi o sirupima od invertnog šećera, na temelju sadržaja šećera određenog metodom tekućinske kromatografije visoke učinkovitosti.

▼B

4. Šećerna prašina iz prethodne tržišne godine izražava se kao bijeli šećer razmjerno sadržaju saharoze.

▼M2

5. Čistoća sirupa u postocima izračunava se tako da se ukupni sadržaj šećera podijeli sa sadržajem suhe tvari i rezultat pomnoži sa 100. Sadržaj suhe tvari određuje se refraktometrijom.

6. Sadržaj šećera koji se može ekstrahirati izračunava se tako da se razlika između sadržaja suhe tvari i stupnja polarizacije tog sirupa, pomnožena s 1,70, oduzme od stupnja polarizacije dotičnog sirupa.

Međutim, sadržaj šećera koji se može ekstrahirati može se za cijelu tržišnu godinu utvrditi na temelju stvarnog prinosa sirupa.

▼B

Članak 4.

Proizvodnja izoglukoze

1. Za potrebe glave II. Uredbe (EZ) br. 318/2006 „proizvodnja izoglukoze" znači ukupna količina proizvoda dobivenog iz glukoze ili njezinih polimera s težinskim sadržajem fruktoze u suhom stanju od najmanje 10 %, bez obzira na njezin sadržaj fruktoze koji premašuje tu granicu. Proizvodnja izoglukoze se izražava kao suha tvar i evidentira u skladu sa stavkom 2.

2. Proizvodnja izoglukoze se evidentira odmah po završetku postupka izomerizacije, a prije bilo kojeg postupka za separaciju sastojaka glukoze i fruktoze ili za proizvodnju mješavina, fizičkim mjerenjem obujma proizvoda kao takvog i određivanjem sadržaja suhe tvari refraktometrijom.

3. Sva poduzeća su obvezna bez odlaganja prijaviti sve svoje objekte koji se mogu koristiti za izomerizaciju glukoze ili njezinih polimera.

Prijave se dostavljaju državi članici na čijem se državnom području nalazi objekt. Država članica može zatražiti od poduzeća da u pogledu toga dostavi dodatne informacije.

Članak 5.

Proizvodnja inulin sirupa

1. Za potrebe glave II. Uredbe (EZ) br. 318/2006 „proizvodnja inulin sirupa" znači količina proizvoda dobivenog nakon hidrolize inulina ili oligofruktoza s težinskim sadržajem fruktoze u suhom stanju od najmanje 10 % u slobodnom obliku ili kao saharoza, bez obzira na njezin sadržaj fruktoze koji premašuje tu granicu, čistoće od najmanje 70 %. Proizvodnja inulin sirupa izražava se kao suha tvar ekvivalenta šećer/izoglukoza.

„Čistoća" znači postotak monosaharida i disaharida u suhoj tvari, određen metodom *Međunarodne komisije za jedinstvene metode analize šećera*, dalje u tekstu: „metoda ICUMSA" (metoda ICUMSA GS7/8/4-24).

▼B

2. Proizvodnja inulin sirupa evidentira se kombinacijom sljedećih postupaka:

(a) fizičkim mjerenjem obujma proizvoda kao takvog odmah nakon što napusti prvi evaporator nakon svake hidrolize, a prije bilo kojeg postupka za separaciju sastojaka glukoze i fruktoze ili za proizvodnju mješavina;

(b) određivanjem sadržaja suhe tvari refraktometrijom i mjerenjem težinskog sadržaja fruktoze u suhom stanju, na temelju svakodnevno uzimanih reprezentativnih uzoraka;

(c) konverzijom sadržaja fruktoze u 80 % težinski u suhom stanju tako da se količina određena u suhoj tvari pomnoži koeficijentom koji predstavlja omjer između izmjerenog sadržaja fruktoze u toj količini sirupa i 80 %;

(d) izražavanjem kao ekvivalent šećer/izoglukoza primjenom koeficijenta 1,9.

3. Sva poduzeća obvezna su bez odlaganja prijaviti sve svoje objekte koji se mogu koristiti za hidrolizu inulina, kao i godišnje količine i upotrebu proizvoda iz stavka 1., ali samo čistoće manje od 70 %.

Ovi se podaci dostavljaju državi članici na čijem se državnom području objekt nalazi. Ta država članica može zatražiti od poduzeća da dostave dodatne informacije, posebno kako bi se osiguralo da se nusproizvodi iz prvog podstavka ne koriste kao sladilo za prehranu ljudi na tržištu Zajednice.

Navedena država članica dostavlja Komisiji najkasnije do 31. siječnja svake godine detaljno izvješće koje sadržava podatke za prethodnu godinu. Prvo izvješće se dostavlja najkasnije do 31. siječnja 2007.

Članak 6.

Proizvodnja određenog poduzeća

1. Za potrebe glave II. Uredbe (EZ) br. 318/2006 „proizvodnja šećera, izoglukoze ili inulin sirupa određenog poduzeća” znači šećer, izoglukoza ili inulin sirup, kako je definirano u člancima 3., 4. i 5. ove Uredbe, koje je to poduzeće stvarno proizvelo.

2. U određenoj tržišnoj godini ukupna proizvodnja šećera, izoglukoze ili inulin sirupa određenog poduzeća je proizvodnja iz stavka 1.:

— uvećana za količinu šećera, izoglukoze ili inulin sirupa prenesenu u tu tržišnu godinu i umanjena za količinu šećera, izoglukoze ili inulin sirupa prenesenu u sljedeću tržišnu godinu u skladu s člancima 14. i 19. Uredbe (EZ) br. 318/2006,

— uvećana za količinu koju su proizveli prerađivači na temelju ugovora u skladu sa stavkom 3. i umanjena za količinu koju je proizvelo poduzeće za naručitelje na temelju ugovora u skladu sa stavkom 3.

▼B

3. Ako dva poduzeća podnesu potpisan zahtjev u pisanom obliku navedenoj državi članici, količina šećera koju proizvede jedno poduzeće, (dalje u tekstu: „prerađivač”), u skladu s ugovorom od isporučenog materijala, smatra se dijelom proizvodnje poduzeća, (dalje u tekstu „naručitelj”), koje je naručilo proizvodnju šećera na temelju tog ugovora, pod uvjetom da je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) ukupna proizvodnja šećera prerađivača je manja od njegove kvote;

▼M2

(b) ukupna proizvodnja šećera prerađivača i naručitelja veća je od zbroja njihovih kvota; ili

i. za tržišnu godinu 2006./2007., zbroja pragova utvrđenih za njih u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 493/2006 ([1]);

ii. za tržišnu godinu 2007./2008., zbroja pragova utvrđenih za njih u skladu s člankom 1. stavkom 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 290/2007 ([2]);

iii. za tržišnu godinu 2008./2009., zbroja pragova utvrđenih za njih u skladu s člankom 19. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006 ili, ako je potrebno, člankom 19.a stavkom 1. te Uredbe.

▼B

Ukupna proizvodnja šećera iz točke (b) prvog podstavka određenog poduzeća je proizvodnja iz stavka 1., uvećana za količinu prenesenu iz prethodne tržišne godine i količinu koju su za to poduzeće proizveli prerađivači u skladu s ugovorom, umanjena za količinu koju je proizvelo poduzeće u skladu s ugovorom u ime naručitelja.

Umjesto stvarno proizvedenih količina iz podstavka 2., nadležna tijela država članica mogu, ako je ta ukupna količina veća, koristiti procijenjenu proizvodnju izračunanu na temelju ugovora o isporuci koje su poduzeća potpisala.

4. Ako se tvornice naručitelja i prerađivača nalaze u različitim državama članicama, zahtjev iz stavka 3. podnosi se navedenim dvjema državama članicama. U tom slučaju, navedene države članice se dogovaraju o odgovoru koji trebaju dati, te poduzimaju potrebne korake kako bi provjerile da se poštuju uvjeti iz tog stavka.

5. Može se smatrati da je količina šećera koju je proizveo prerađivač proizvedena od strane naručitelja ako, zbog više sile koju država članica priznaje, šećerna repa, šećerna trska ili melasa mora biti prerađena u šećer u drugom poduzeću, a ne u poduzeću naručitelja.

([1]) SL L 89, 28.3.2006., str. 11.
([2]) SL L 78, 17.3.2007., str. 20.

▼B

POGLAVLJE III.

ODOBRAVANJE PROIZVOĐAČA I RAFINERIJA

Članak 7.

Zahtjev za odobrenje

1. Odobrenje mogu dobiti poduzeća koja ga zatraže i koja posluju kao:

(a) proizvođač šećera;

(b) proizvođač izoglukoze;

(c) proizvođač inulin sirupa;

(d) stalna rafinerija u smislu točke 13. članka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006.

Zahtjev iz prvog podstavka se podnosi nadležnim tijelima države članice ili država članica u kojoj ili u kojima navedeno poduzeće posluje.

Poduzeće može predati zahtjev za odobrenje za jednu ili više djelatnosti iz prvog podstavka.

2. U svom zahtjevu za odobrenje poduzeće navodi svoj naziv i adresu, svoje proizvodne kapacitete za šećer, izoglukozu ili inulin sirup i, prema potrebi, broj proizvodnih lokacija u državi članici s adresom i proizvodnim kapacitetom svake lokacije.

3. Poduzeće koje podnese zahtjev za odobrenje u skladu s točkom (d) prvog podstavka stavka 1., mora dostaviti dokaz da udovoljava definiciji iz točke 13. članka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006.

Članak 8.

Obveze

1. U svrhe odobrenja, poduzeće se pismeno obvezuje da će:

(a) priopćiti bez odlaganja nadležnom tijelu države članice sve izmjene podataka predviđenih u članku 7. stavku 2.;

(b) staviti na raspolaganje evidenciju u skladu s člankom 9. i prodajne cijene utvrđene u skladu s člankom 13 nadležnim tijelima države članice;

(c) priopćavati podatke državi članici u skladu s člankom 21.;

(d) dostaviti na zahtjev nadležnog tijela države članice sve podatke ili prateći dokument potreban za upravljanje i provjeru.

2. Odobrenje je u obliku akta nadležnog tijela i popraćeno je dokumentom potpisanim od strane poduzeća, u kojemu se navode obveze iz stavka 1.

▼B

3. Odobrenje se povlači ako se utvrdi da neki od uvjeta navedenih u stavku 1. nije više ispunjen. Odobrenje može biti povučeno tijekom tržišne godine. Povlačenje nema retroaktivan učinak.

Članak 9.

Evidencija

Nadležno tijelo države članice određuje evidenciju koju trebaju voditi sva poduzeća odobrena u skladu s člancima 7. i 8., za svaku od svojih proizvodnih lokacija, te učestalost vođenja takve evidencije, koja mora biti najmanje jednom mjesečno.

Poduzeće vodi tu evidenciju najmanje tri godine nakon tekuće godine, a ona obuhvaća najmanje sljedeće podatke:

1. količine primljenih sirovina i, ako se radi o šećernoj repi i šećernoj trsci, sadržaj šećera kako je određen prilikom isporuke poduzeću;

2. prema potrebi, primljene krajnje proizvode ili poluproizvode;

3. količine dobivenih krajnjih proizvoda i količine nusproizvoda;

4. gubitke nastale pri preradi;

5. uništene količine i razloge uništenja;

6. otpremljene količine krajnjih proizvoda.

Članak 10.

Provjere

1. Svake tržišne godine nadležno tijelo države članice provodi provjere svih odobrenih proizvođača i rafinerija.

2. Cilj provjera je osigurati točnost i potpunost podataka u evidenciji iz članka 9. i u priopćenjima iz članka 21., posebno analizom usklađenosti između količina isporučenih sirovina i količina dobivenih krajnjih proizvoda, te analizom usuglašenosti evidencije s komercijalnim ispravama ili drugim relevantnim dokumentima.

Provjerama se provjerava točnost mjernih instrumenata i laboratorijskih analiza korištenih za određivanje isporuka sirovina i njihovog ulaza u proizvodnju, dobivenih proizvoda i kretanja zaliha.

Provjere uključuju provjeru točnosti i potpunosti podataka koji se koriste za utvrđivanje prosječnih mjesečnih prodajnih cijena poduzeća iz članka 13. stavka 2.

Provjere proizvođača šećera uključuju i provjeru ispunjavanja obveze plaćanja najniže cijene uzgajivačima šećerne repe.

Najmanje jedanput svake dvije godine, provjere uključuju fizički pregled zaliha.

▼B

3. Ako nadležna tijela države članice utvrde da se određeni elementi provjere mogu provesti i na temelju uzorka, taj uzorak mora jamčiti pouzdanu i reprezentativnu razinu kontrole.

4. Države članice mogu zatražiti od odobrenih poduzeća da za vođenje računa koriste usluge ovlaštenog tijela, priznatog u državi članici, za potvrđivanje podataka o cijenama iz članka 13.

5. Za svaku se provjeru na licu mjesta sastavlja izvješće o inspekciji, koje potpisuje inspektor i u kojem se navode pojedinosti o izvršenim provjerama. U izvješćima se posebno navodi:

(a) datum provjere i prisutne osobe;

(b) provjereno razdoblje i uključene količine;

(c) tehnike korištene pri provjeri uključujući, prema potrebi, upućivanje na metode uzimanja uzoraka;

(d) rezultati provjere i eventualne potrebne korektivne mjere;

(e) procjena ozbiljnosti, opsega, postojanosti i trajanja svih utvrđenih nedostataka i nepodudarnosti te svih drugih elemenata koje treba uzeti u obzir u svrhe primjene kazni.

Sva izvješća o inspekcijama se arhiviraju i čuvaju najmanje tri godine nakon godine u kojoj je izvršena provjera, i to tako da se osigura da ih odjeli Komisije odgovorni za provjere i inspekciju mogu ponovno lako koristiti.

▼M2

6. Države članice si međusobno pomažu kako bi osigurale učinkovite kontrole i osigurale provjeru vjerodostojnosti dostavljenih dokumenata i/ili točnosti razmijenjenih podataka.

▼B

Članak 11.

Kazne

1. Ako nadležno tijelo države članice otkrije nepodudaranje između fizičkih zaliha i zaliha zabilježenih u evidenciji iz članka 9., ili neusklađenosti između količina sirovina i dobivenih krajnjih proizvoda ili između relevantnih dokumenata i prijavljenih ili evidentiranih podataka ili količina, utvrđuje ili, prema potrebi, procjenjuje stvarne proizvedene količine i zalihe za tekuću tržišnu godinu i, prema potrebi, za prethodne tržišne godine.

Sve količine koje su netočno prijavljene i zbog kojih je ostvarena nepoštena financijska korist, podložne su plaćanju iznosa od 500 EUR po toni navedene količine.

2. Ako nadležno tijelo države članice utvrdi da poduzeće nije ispunilo svoje obveze u skladu s člankom 8., te ako nema pratećih dokumenata za postizanje ciljeva kontrole iz članka 10. stavka 2., nadležno tijelo izriče kaznu od 500 EUR po toni, koja se primjenjuje paušalno na količinu krajnjeg proizvoda, koju utvrđuje država članica ovisno o ozbiljnosti prijestupa.

▼B

3. Stavci 1. i 2. se ne primjenjuju ako su otkrivene nepodudarnosti i neusklađenosti manje od 5 % težinski od prijavljene ili evidentirane i provjerene količine krajnjih proizvoda, ili ako su posljedica propusta ili jednostavnih administrativnih pogrešaka, uz uvjet da se poduzmu korektivne mjere kako bi se spriječila ponovna pojava takvih propusta.

4. Kazne predviđene u stavcima 1. i 2. se ne primjenjuju u slučajevima više sile.

▼M8

_____

▼B

POGLAVLJE IV.

CIJENE

▼M8

_____

▼B

Članak 15.

Prijelazne odredbe za priopćavanje podataka o cijenama

▼M1

Najkasnije do 20. listopada 2006., 20. siječnja 2007., 20. travnja 2007., 20. srpnja 2007., 20. listopada 2007., 20. siječnja 2008. i 20. travnja 2008. poduzeća odobrena u skladu s člancima 7. i 8. ove Uredbe i prerađivači odobreni u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 318/2006 priopćavaju Komisiji cijene utvrđene u skladu s člankom 13. stavkom 1. ove Uredbe tijekom prethodna tri mjeseca.

▼B

Komisija provodi primitak, obradu i pohranu podataka tako da bude zajamčena povjerljivost podataka.

Ostali subjekti u sektoru šećera, a posebno kupci, mogu priopćiti Komisiji prosječnu cijenu za šećer utvrđenu u skladu s aranžmanima utvrđenim u članku 13. Gospodarski subjekti daju svoje ime, adresu i naziv poduzeća.

▼M8

_____

▼B

Članak 16.

Ugovori o isporuci

1. Za potrebe članka 6. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 318/2006 ugovor zaključen između proizvođača šećera i prodavatelja šećerne repe koji sam uzgaja šećernu repu smatra se ugovorom o isporuci.

▼B

2. Ako, u skladu s člancima 14. ili 19. Uredbe (EZ) br. 318/2006, proizvođač prenese dio svoje proizvodnje u sljedeću tržišnu godinu, smatra se da je kvota tog proizvođača umanjena za tu godinu za količinu prenesenu u svrhe članka 6. stavka 5. te Uredbe.

3. Samo ugovori zaključeni prije kraja sjetve i u svakom slučaju:

(a) prije 1. travnja u Italiji; ili

(b) prije 1. svibnja u drugim državama članicama

smatraju se ugovorima zaključenim prije sjetve.

▼M2

Članak 16.a

Uvjeti za otkup šećerne repe

Unutarstrukovni sporazumi i ugovori o isporuci iz članka 50. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1234/2007 moraju biti u skladu s uvjetima za otkup iz Priloga II. ovoj Uredbi.

▼B

Članak 17.

Povećanja i smanjenja cijene

1. Za potrebe primjene povećanja i smanjenja cijene predviđenih u članku 5. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 318/2006, najniža cijena za šećernu repu unutar kvote iz članka 5. stavka 1. te Uredbe za svakih 0,1 % sadržaja saharoze se:

(a) povećava za najmanje:

i. 0,9 % za sadržaj koji premašuje 16 %, ali ne premašuje 18 %;

ii. 0,7 % za sadržaj koji premašuje 18 %, ali ne premašuje 19 %;

iii. 0,5 % za sadržaj koji premašuje 19 %, ali ne premašuje 20 %;

(b) smanjuje za najviše:

i. 0,9 % za sadržaj ispod 16 %, ali ne ispod 15,5 %;

ii. 1 % za sadržaj ispod 15,5 %, ali ne ispod 14,5 %.

Cijena za šećernu repu sa sadržajem saharoze većim od 20 % ne iznosi manje od najniže cijene prilagođene u skladu s točkom (a) podtočkom iii.

2. Ugovorima o isporuci i sporazumima unutar trgovine kako je navedeno u članku 6. Uredbe (EZ) br. 318/2006, mogu se, u usporedbi s povećanjima i smanjenjima iz stavka 1. ovog članka, predvidjeti:

(a) daljnja povećanja za sadržaj saharoze iznad 20 %;

(b) daljnja smanjenja za sadržaj saharoze ispod 14,5 %.

▼B

Tim se ugovorima i sporazumima, ako se radi o šećernoj repi sa sadržajem saharoze ispod 14,5 %, može definirati šećerna repa pogodna za preradu u šećer ako su u takvim ugovorima i sporazumima utvrđena daljnja smanjenja za sadržaj saharoze ispod 14,5 %, ali iznad najmanjeg sadržaja saharoze utvrđenog tom definicijom.

Ako definicija iz drugog podstavka nije uključena u ugovore i sporazume, navedena država članica može utvrditi tu definiciju. U tom slučaju ona istodobno utvrđuje daljnja smanjenja iz tog podstavka.

▼M1

POGLAVLJE V.

KVOTE I PRISTOJBA ZA PROIZVODNJU

▼B

Članak 18.

Dodatne kvote za šećer

1. Dodatne kvote za šećer iz članka 8. Uredbe (EZ) br. 318/2006 mogu se dodijeliti samo proizvođačima šećera koji su bili nositelji kvote u 2005./2006.

2. U svom zahtjevu za dodatne kvote za šećer, poduzeća navode žele li dobiti kvotu za tržišnu godinu 2006./2007. ili 2007./2008.

Ako dodijeli dodatnu kvotu poduzeću, država članica navodi tržišnu godinu od koje dodjela stupa na snagu. Međutim, kvote dodijeljene nakon 1. siječnja 2007. stupaju na snagu od tržišne godine 2007./2008.

▼M1

3. Države članice priopćavaju Komisiji rok za plaćanje jednokratnog iznosa iz članka 8. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 318/2006 u roku od 10 radnih dana od donošenja odluke o tom roku.

Države članice obavješćuju svakog dotičnog proizvođača šećera o dospjelom iznosu najmanje mjesec dana prije roka iz prvog podstavka, a najkasnije 31. siječnja 2008.

▼B

Članak 19.

Dodatna kvota za izoglukozu

1. Italija, Litva i Švedska dodjeljuju dodatne kvote za izoglukozu iz članka 9. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006, za jednu ili više tržišnih godina 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. i 2009./2010. tako da se izbjegne svaki oblik diskriminacije između navedenih subjekata.

2. Svako navedeno poduzeće vrši plaćanje jednokratnog iznosa iz članka 9. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 318/2006 do roka koji određuje država članica koji ne može biti kasnije do 31. prosinca tržišne godine iz koje se dodjeljuje dodatna kvota za izoglukozu.

▼B

Ako poduzeće ne plati jednokratan iznos u roku iz prvog podstavka, dodatne kvote za izoglukozu ne smatraju se dodijeljenim navedenom poduzeću.

▼M1

3. Države članice priopćavaju Komisiji rok iz stavka 2. u roku od 10 radnih dana od donošenja odluke o tom roku.

Države članice obavješćuju svakog dotičnog proizvođača izoglukoze o dospjelim iznosima najmanje mjesec dana prije roka iz stavka 2., a najkasnije 30. studenoga tržišne godine iz koje se kvota dodjeljuje.

▼M8

_____

▼M1

Članak 20.a

Pristojba za proizvodnju

Od tržišne godine 2007./08. države članice svake godine najkasnije do 31. siječnja obavješćuju sve odobrene proizvođače šećera i izoglukoze o pristojbi za proizvodnju koju treba platiti za tekuću tržišnu godinu.

▼M8

_____

▼B

POGLAVLJE VI.

JAVNO SKLADIŠTENJE

ODJELJAK 1.

Ponude za intervenciju

Članak 23.

Ponude

1. Ponude daju u pisanom obliku interventnoj agenciji države članice na čijem se državnom području ponuđen šećer u nalazi vrijeme davanja ponude.

2. Ponude su prihvatljive samo ako ih dostave odobreni proizvođači u skladu s člancima 7. i 8. za šećer iz njihove proizvodnje unutar kvote za tekuću tržišnu godinu, i koji je u vrijeme davanja ponude uskladišten odvojeno u mjestu skladištenja odobrenom u skladu s člankom 24.

3. Svake tržišne godine države članice mogu prihvatiti za intervenciju samo najveće količine navedene za svaku od njih u ►M2 Prilog I. ◄ Ako ponude premašuju najveću količinu, nadležno tijelo države članice na ponude primjenjuje jedinstven koeficijent snižavanja tako da ukupna prihvaćena količina bude jednaka raspoloživoj količini.

▼B

4. Prije početka svake tržišne godine Komisija izmjenjuje količine utvrđene u ►M2 Prilog I. ◄ ovoj Uredbi na temelju prilagodbi iz članka 10. Uredbe (EZ) br. 318/2006 i unutar ograničenja ukupne količine utvrđenog u članku 18. stavku 2. te Uredbe.

Količine utvrđene u ►M2 Prilog I. ◄ ovoj Uredbi izmjenjuju se, prema potrebi, u posljednjem tromjesečju svake tržišne godine, na temelju neiskorištenih količina u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006 i unutar ograničenja ukupne količine utvrđene u članku 18. stavku 2. te Uredbe.

Članak 24.

Odobravanje mjesta skladištenja

1. Odobrenje se daje na zahtjev proizvođača interventnoj agenciji, za sva mjesta skladištenja koja:

(a) su prikladna za čuvanje šećera u dobrom stanju;

(b) se nalaze na mjestu s mogućnostima prijevoza potrebnim za otpremu šećera;

(c) omogućavaju odvojeno skladištenje količina ponuđenih za intervenciju.

Interventne agencije mogu nametnuti dodatne uvjete.

2. Odobrenje mjesta skladištenja daje se za skladištenje šećera u rasutom stanju ili za skladištenje pakiranog šećera. Njime se utvrđuje količinsko ograničenje skladištenja, koje ne premašuje 50 puta dnevnu mogućnost otpreme šećera za koji se podnositelj zahtjeva obvezuje da će ga staviti na raspolaganje interventnoj agenciji. U odobrenju se navodi ukupna količina za koju je dana i dnevna mogućnost otpreme.

3. Šećer mora biti uskladišten tako da ga se može lako identificirati te da je lako dostupan. Ako je šećer pakiran mora biti stavljen na palete, osim ako je pakiran u „velikim vrećama”.

4. Interventna agencija povlači odobrenje ako utvrdi da neki od uvjeta iz stavaka 1., 2. i 3. više nije ispunjen. Odobrenje može biti povučeno tijekom tržišne godine. Povlačenje odobrenja nema retroaktivan učinak.

Članak 25.

Minimalna kvaliteta šećera

1. Šećer ponuđen za intervenciju mora udovoljavati sljedećim zahtjevima:

(a) mora biti proizveden u okviru kvote tijekom tržišne godine za koju se daje ponuda;

(b) mora biti u kristalnom obliku.

▼B

2. Bijeli šećer ponuđen za intervenciju mora biti dobre i primjerene tržišne kvalitete, dobre protočnosti, sa sadržajem vlage koji ne prelazi 0,06 %.

3. Sirovi šećer ponuđen za intervenciju mora biti dobre i primjerene tržišne kvalitete s prinosom, izračunanim u skladu s točkom III. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 318/2006, od najmanje 89 %,

Ako se radi o sirovom šećeru iz šećerne trske, šećer mora imati sigurnosni faktor koji ne premašuje 0,30.

Ako se radi o sirovom šećeru iz šećerne repe, šećer mora:

— imati pH vrijednost od najmanje 7,9 u trenutku prihvaćanja ponude,

— imati sadržaj invertnog šećera koji ne premašuje 0,07 %,

— biti temperature koja ne predstavlja rizik od gubitka na kvaliteti,

— imati sigurnosni faktor koji ne premašuje 0,45 kad je stupanj polarizacije 97 ili veći, ili sadržaj vlage koji ne premašuje 1,4 % kad je stupanj polarizacije ispod 97.

Sigurnosni faktor se određuje tako da se postotak sadržaja vlage u navedenom šećeru podijeli razlikom između 100 i stupnja polarizacije tog šećera.

Članak 26.

Serije

Sav šećer ponuđen za intervenciju mora biti u serijama.

Za potrebe ovog odjeljka „serija” znači najmanje 2 000 tona šećera ujednačene kvalitete i pakiranja, uskladištenog na istom mjestu.

Članak 27.

Sadržaj ponude

1. U ponudama danim interventnoj agenciji navodi se:

(a) naziv i adresa stranke koja daje ponudu;

(b) mjesto skladištenja u kojem je šećer uskladišten u trenutku davanja ponude;

(c) zajamčena mogućnost otpreme ponuđenog šećera;

(d) neto količina ponuđenog šećera;

(e) priroda i kvaliteta ponuđenog šećera i tržišna godina u kojoj je proizveden;

(f) vrsta pakiranja šećera.

▼B

2. Interventna agencija može zatražiti dodatne informacije.

3. Ponudama se prilaže izjava stranaka koje daju ponudu kojom se potvrđuje da naveden šećer nije prethodno bio otkupljen za intervenciju, da je šećer u njihovom vlasništvu te da udovoljava zahtjevima utvrđenim u članku 25. stavku 1. točki (a).

Članak 28.

Provjera ponuda

1. Ponude vrijede tri tjedna od dana podnošenja. Međutim, mogu biti povučene tijekom tog razdoblja uz suglasnost interventne agencije.

2. Interventna agencija provjerava ponude. Prihvaća ih najkasnije do kraja razdoblja iz stavka 1. Međutim, interventna agencija može odbiti ponude ako se tijekom provjere utvrdi da neki od zahtjeva nije ispunjen.

ODJELJAK 2.

Skladištenje

Članak 29.

Ugovori o skladištenju

1. Ugovori o skladištenju koji se zaključuju prije prihvaćanja ponude između stranaka koje daju ponude i interventne agencije, zaključuju se na neodređeno razdoblje.

Ugovori o skladištenju stupaju na snagu pet tjedana nakon dana prihvaćanja ponude i ističu na kraju desetodnevnog razdoblja, tijekom kojeg je dovršena otprema navedene količine šećera.

Za potrebe ovog članka „desetodnevno razdoblje” znači jedno od sljedećih razdoblja kalendarskog mjeseca: od prvog do desetog, od jedanaestog do dvadesetog ili od dvadeset i prvog do kraja mjeseca.

2. Ugovorima o skladištenju posebno se:

(a) predviđa istek ugovora pod uvjetima utvrđenim u ovoj Uredbi uz obavijest danu najmanje deset dana unaprijed;

(b) navodi iznos troškova skladištenja koje snosi interventna agencija.

3. Interventna agencija snosi troškove skladištenja od početka desetodnevnog razdoblja tijekom kojeg ugovor stupa na snagu kako je navedeno u stavku 2. do isteka ugovora.

4. Troškovi skladištenja ne smiju prelaziti 0,48 EUR po toni za desetodnevno razdoblje.

5. Ugovori o skladištenju ističu po završetku otpreme iz članka 50.

▼B

Članak 30.

Prijenos vlasništva

1. Prijenos vlasništva nad šećerom obuhvaćenim ugovorom o skladištenju provodi se nakon plaćanja navedenog šećera.

2. Do trenutka otpreme, prodavatelj ostaje odgovoran za kvalitetu šećera iz stavka 1. i za pakiranje u kojem je interventna agencija prihvatila šećer.

Članak 31.

Standardi kvalitete i pakiranja

1. Ako se utvrdi da navedena količina šećera ne ispunjava zahtjeve kvalitete utvrđene u članku 25., prodavatelj odmah zamjenjuje tu količinu jednakom količinom šećera tražene kvalitete, koja je uskladištena ili u istom mjestu skladištenja ili u drugom mjestu skladištenja odobrenom u skladu s člankom 24.

2. Ako se navedeni šećer skladišti i ako se utvrdi da pakiranje više nije u skladu sa specifikacijama, interventna agencija zahtijeva od prodavatelja da ga zamijeni pakiranjem u skladu s traženim standardom.

ODJELJAK 3.

Uvjeti za interventni otkup

Članak 32.

Interventna cijena i kvaliteta bijelog šećera

1. Interventna cijena za bijeli šećer je:

— 505,52 EUR po toni u tržišnoj godini 2006./2007.,

— 433,20 EUR po toni u tržišnoj godini 2007./2008.,

— 323,52 EUR po toni u tržišnim godinama 2008./2009. i 2009./2010.

2. Bijeli se šećer razvrstava u četiri klase kako slijedi:

(a) 1. klasa: šećer bolje kvalitete od standardne kvalitete;

(b) 2. klasa: šećer standardne kvalitete kako je definirana u točki II. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 318/2006;

(c) 3. i 4. klasa: šećer lošije kvalitete u odnosu na standardnu kvalitetu.

3. Šećer 1. klase ima sljedeće karakteristike:

(a) dobre i primjerene tržišne kvalitete, suh, homogeno granuliran, s protočnim kristalima;

(b) maksimalan sadržaj vlage: 0,06 %;

(c) maksimalan sadržaj invertnog šećera: 0,04 %;

▼B

(d) broj bodova ne prelazi ukupno osam, ili:

— šest za sadržaj pepela,

— četiri za tip boje određen u skladu s metodom Instituta za poljoprivrednu tehnologiju i industriju šećera Brunswick, dalje u tekstu: „metoda Brunswick”,

— tri za boju otopine određenu u skladu s metodom ICUMSA.

Jedan bod odgovara:

(a) 0,0018 % sadržaja pepela određenog u skladu s metodom ICUMSA na 28° Brix-a;

(b) 0,5 jedinica tipa boje određenog u skladu s metodom Brunswick;

(c) 7,5 jedinica boje otopine određene u skladu s metodom ICUMSA.

4. Šećer 3. klase ima sljedeće karakteristike:

(a) dobre i primjerene tržišne kvalitete, suh, homogeno granuliran, s protočnim kristalima;

(b) minimalna polarizacija: 99,7 °S;

(c) maksimalan sadržaj vlage: 0,06 %;

(d) maksimalan sadržaj invertnog šećera: 0,04 %;

(e) tip boje: najviše br. 6, određen u skladu s metodom Brunswick.

5. Šećer 4. klase obuhvaća šećer koji nije uključen u 1., 2. i 3. klasu.

6. Interventna cijena utvrđena u stavku 1. smanjuje se za:

(a) 7,30 EUR po toni za šećer 3. klase;

(b) 13,10 EUR po toni za šećer 4. klase.

Članak 33.

Interventna cijena za sirovi šećer

1. Interventna cijena sirovog šećera je:

— 397,44 EUR po toni u tržišnoj godini 2006./2007.,

— 359,04 EUR po toni u tržišnoj godini 2007./2008.,

— 268,16 EUR po toni u tržišnim godinama 2008./2009. i 2009./2010.

2. Interventna se cijena utvrđena u stavku 1.:

(a) povećava, ako je prinos šećera veći od 92 %;

(b) smanjuje, ako je prinos šećera manji od 92 %.

▼B

3. Iznos povećanja ili smanjenja, izražen u eurima po toni, jednak je razlici između interventne cijene za sirovi šećer i te iste cijene pomnožene s koeficijentom. Koeficijent se dobiva tako da se prinos navedenog sirovog šećera podijeli s 92 %.

4. Prinos sirovog šećera se izračunava u skladu s točkom III. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 318/2006.

Članak 34.

Rok plaćanja

Interventna agencija vrši isplatu najranije 120 dana od dana prihvaćanja ponude, uz uvjet da su provjere težine i kvalitete ponuđenih serija provedene u skladu s odjeljkom 4.

ODJELJAK 4.

Provjere

Članak 35.

Uzorak za ispitivanje kvalitete

U roku iz članka 34. ili stručnjaci koje su ovlastila nadležna tijela navedene države članice ili stručnjaci oko čijeg su se imenovanja sporazumjeli interventna agencija i prodavatelj uzimaju četiri reprezentativna uzorka za analizu. Po jedan uzorak se daje svakoj ugovornoj stranci. Preostala dva uzorka zadržava stručnjak ili laboratorij koji su odobrila nadležna tijela.

Svaki se uzorak analizira dva puta, a srednja vrijednost rezultata se uzima kao rezultat analize navedenog uzorka.

Članak 36.

Sporovi u pogledu kvalitete

1. Ako postoji razlika između rezultata analiza koje su proveli prodavatelj i kupac u skladu s člankom 35., aritmetička sredina dvaju rezultata smatra se zaključnom za utvrđivanje klase navedenog šećera ako razlika iznosi:

— za šećer 1. klase, najviše jedan bod za svaku od karakteristika navedenih u članku 32. stavku 3. točki (d),

— za šećer 2. klase, najviše dva boda za svaku od karakteristika kojima se definira ta klasa koja se određuje bodovima.

Međutim, na zahtjev jedne od ugovornih stranaka, može se provesti arbitražna analiza u laboratoriju iz prvog stavka članka 35. U tom se slučaju prihvaća aritmetička sredina rezultata arbitražne analize i rezultata analiza prodavatelja i kupca, koji god od njih je bliži rezultatu arbitražne analize.

▼B

Ta se srednja vrijednost smatra zaključnom za utvrđivanje klase navedenog šećera. Ako rezultat arbitražne analize leži na sredini između rezultata analiza koje se proveli prodavatelj i kupac, samo se arbitražna analiza smatra zaključnom za utvrđivanje klase navedenog šećera.

2. Ako je uočena razlika između rezultata analiza koje su proveli prodavatelj i kupac u skladu s člankom 35. veća od navedene u prvoj ili drugoj alineji prvog podstavka stavka 1. ovog članka, ovisno o slučaju, arbitražnu analizu provodi laboratorij odobren od strane nadležnih tijela. U tom se slučaju primjenjuje postupak predviđen u drugom podstavku stavka 1. ovog članka.

3. Za sporove u pogledu gornje granice za tip boje šećera 3. klase, polarizacije, sadržaja vlage ili sadržaja invertnog šećera, primjenjuje se postupak utvrđen u stavcima 1. i 2.

Međutim, razlike iz stavka 1. zamjenjuju se sa:

— 1,0 jedinicom tipa boje za šećer 3. klase,

— 0,2 °S za polarizaciju,

— 0,02 % za sadržaj vlage,

— 0,01 % za sadržaj invertnog šećera.

4. U slučaju spora između ugovornih stranaka u pogledu prinosa sirovog šećera otkupljenog primjenom članka 35., arbitražnu analizu provodi laboratorij iz prvog podstavka tog članka. U tom se slučaju prihvaća aritmetička sredina rezultata arbitražne analize i rezultata ili analize prodavatelja ili analize kupca, koji god od njih je bliži rezultatu arbitražne analize.

Ta se srednja vrijednost smatra zaključnom za utvrđivanje prinosa navedenog sirovog šećera. Ako rezultat arbitražne analize leži na sredini između rezultata analiza koje se proveli prodavatelj i kupac, samo se arbitražna analiza smatra zaključnom za utvrđivanje prinosa navedenog sirovog šećera.

5. Troškove arbitražne analize iz drugog podstavka stavka 1. snosi ugovorna stranka koja je zatražila analizu.

Troškove arbitražne analize iz stavka 2. snose u jednakoj mjeri interventna agencija i prodavatelj.

Troškove arbitražne analize iz stavka 3. snosi ugovorna stranka koja je osporila rezultat analize izvršene u skladu s člankom 35.

Članak 37.

Provjere mjesta skladištenja

Nadležno tijelo odgovorno za nadzor provodi nenajavljene provjere na mjestima skladištenja u skladu s člankom 4. Uredbe Komisije (EZ) br. 2148/96 ([1]).

([1]) SL L 288, 9.11.1996., str. 6.

▼B

Članak 38.

Provjere težine i povezani troškovi

1. Stručnjaci iz članka 35. provjeravaju težinu prodanog šećera.

Prodavatelj poduzima sve potrebne korake kako bi se stručnjacima omogućila provjera težine i uzorkovanje.

2. Troškove provjere težine snosi prodavatelj.

3. Troškove stručnjaka koji provjeravaju težinu i provode uzorkovanje snosi interventna agencija.

4. Količina se može utvrditi na temelju evidencije zaliha, koja mora udovoljavati stručnim specifikacijama i zahtjevima interventne agencije, uz uvjet da:

(a) evidencije zaliha pokazuju težinu zabilježenu kod vaganja i fizičke karakteristike kvalitete u trenutku vaganja. Vaganje ne smije biti izvršeno prije više od 10 mjeseci;

(b) skladištar izjavi da ponuđena serija u svakom pogledu odgovara pojedinostima sadržanim u evidenciji zaliha;

(c) su karakteristike kvalitete utvrđene u trenutku vaganja iste kao i karakteristike reprezentativnih uzoraka.

ODJELJAK 5.

Interventna prodaja

Članak 39.

Prodaja

1. Interventne agencije mogu prodavati šećer tek nakon donošenja odluke u tom pogledu u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006.

2. Prodaja šećera pod uvjetima iz članka 18. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 318/2006 provodi se natječajnim postupkom ili drugim postupkom prodaje.

3. Uvjeti natječajnog postupka, uključujući i namijenjenu upotrebu šećera koji treba biti otpremljen, utvrđuju se prilikom donošenja odluke o raspisivanju poziva za podnošenje ponuda.

Za potrebe ovog odjeljka „namijenjena upotreba” znači:

(a) hrana za životinje;

(b) izvoz;

(c) ostale namjene koje se određuju prema potrebi.

Svrha natječajnog postupka je određivanje prodajne cijene, iznosa premije za denaturaciju ili iznosa izvozne subvencije, ovisno o slučaju.

4. Uvjetima natječajnog postupka mora se zajamčiti jednak pristup i jednako postupanje za sve zainteresirane stranke bez obzira na to gdje imaju poslovni nastan u Zajednici.

▼B

Članak 40.

Obavijest o pozivu za podnošenje ponuda

1. Poziv za podnošenje ponuda raspisuje navedena interventna agencija za količine šećera koje drži.

2. Svaka navedena interventna agencija sastavlja poziv za podnošenje ponuda koji objavljuje najmanje osam dana prije početka roka za podnošenje ponuda.

Interventna agencija šalje Komisiji poziv za podnošenje ponuda i sve njegove izmjene prije objave.

3. U pozivu za podnošenje ponuda posebno se navodi:

(a) naziv i adresa interventne agencije koja raspisuje poziv za podnošenje ponuda;

(b) uvjeti natječajnog postupka;

(c) rok za podnošenje ponuda;

(d) serije šećera stavljene na prodaju, te za svaku seriju:

— referentan broj,

— količinu,

— kvalitetu navedenog šećera,

— vrstu pakiranja,

— lokaciju mjesta skladištenja na kojem je šećer uskladišten,

— fazu isporuke,

— mogućnost skladišta za utovar na sredstvo za prijevoz unutarnjim plovnim putovima, morem ili željeznicom.

Za potrebe ovog odjeljka „serija” znači količinu šećera ujednačene kvalitete, pakiranog na isti način i uskladištenog na istom mjestu. Najmanja ponuda za svaki djelomičan poziv za podnošenje ponuda iznosi 250 tona.

4. Interventna agencija poduzima mjere koje smatra potrebnim kako bi omogućila zainteresiranim strankama koje to zatraže da pregledaju šećer ponuđen na prodaju.

Članak 41.

Javni natječaj

1. Dodjela posla uspješnim ponuđačima odgovara sklapanju ugovora o prodaji za količinu dodijeljenog šećera. Dodjela se provodi, ovisno o slučaju, na temelju sljedećih faktora sadržanih u natječaju:

(a) cijene koju plaća uspješan ponuđač;

(b) iznosa premije za denaturaciju;

(c) iznosa izvozne subvencije.

2. Cijena koju plaća uspješan ponuđač jednaka je:

(a) cijeni navedenoj u ponudi za slučaj iz stavka 1. točke (a);

▼B

(b) cijeni navedenoj u uvjetima poziva za podnošenje ponuda za slučaj iz stavka 1. točaka (b) i (c).

Članak 42.

Uvjeti natječajnog postupka

1. Za potrebe natječajnog postupka, prilikom donošenja odluke o raspisivanju poziva za podnošenje ponuda određuju se sljedeći uvjeti natječajnog postupka:

(a) ukupna količina ili količine stavljene na prodaju;

(b) namijenjena upotreba;

(c) rok za podnošenje ponuda;

(d) cijena koju plaća uspješan ponuđač ako je šećer namijenjen za hranu za životinje ili za izvoz.

2. Prilikom donošenja odluke o raspisivanju poziva za podnošenje ponuda mogu se odrediti dodatni uvjeti, a posebno:

(a) najniža cijena za šećer stavljen na prodaju u drugu svrhu osim hrane za životinje ili izvoza;

(b) najveći iznos premije za denaturaciju ili izvozne subvencije;

(c) najmanju količinu po ponuđaču ili po seriji;

(d) najveću količinu po ponuđaču ili po seriji;

(e) određeno razdoblje važenja potvrde o premiji za denaturaciju ili izvozne dozvole.

Članak 43.

Stalni poziv za podnošenje ponuda

1. Ako stanje na tržištu šećera Zajednice to zahtijeva, može se raspisati stalni poziv za podnošenje ponuda za prodaju šećera.

Tijekom razdoblja važenja stalnog poziva za podnošenje ponuda raspisuju se djelomični pozivi za podnošenje ponuda.

2. Stalni poziv za podnošenje ponuda objavljuje se samo u svrhu njegovog raspisivanja. Poziv kako je objavljen može biti izmijenjen ili zamijenjen tijekom razdoblja važenja stalnog poziva za podnošenje ponuda. On se izmjenjuje ili zamjenjuje ako se promijene uvjeti natječajnog postupka tijekom njegovog razdoblja važenja.

Članak 44.

Podnošenje ponude

1. Ponude se dostavljaju interventnoj agenciji u elektroničkom obliku.

2. U ponudama se navodi:

(a) upućivanje na poziv za podnošenje ponuda;

(b) naziv i adresa ponuđača;

(c) broj serije;

(d) količina za koju se podnosi ponuda;

▼B

(e) po toni, prema potrebi izraženo u eurima s dva decimalna mjesta:

— predložena cijena, koja ne uključuje unutarnje pristojbe,

— predložen iznos premije za denaturaciju, ili

— predložen iznos izvozne subvencije.

Interventna agencija može zatražiti dodatne informacije.

3. Za ponudu koja se odnosi na nekoliko serija smatra se da sadrži onoliko ponuda na koliko se serija odnosi.

4. Ponude nisu važeće osim ako:

(a) je dostavljen dokaz prije isteka roka za podnošenje ponuda da je položeno natječajno jamstvo za od 200 EUR po toni šećera;

(b) uključuju izjavu ponuđača kojom se obvezuje, za sve količine šećera dodijeljenog za ili premiju za denaturaciju ili izvoznu subvenciju:

— da će podnijeti zahtjev za potvrdu o premiji za denaturaciju i položiti za to potrebno jamstvo ako se natječajni postupak odnosi na šećer namijenjen za hranu za životinje,

— da će podnijeti zahtjev za izvoznu dozvolu i položiti za to potrebno jamstvo ako se natječajni postupak odnosi na šećer namijenjen za izvoz.

5. U ponudi može biti navedeno da je treba smatrati podnesenom samo ako se dodjela:

(a) odnosi na cjelokupnu ili određen dio količine navedene u ponudi;

(b) izvrši najkasnije u vrijeme i na dan koji je naveo ponuđač.

6. Ponude koje nisu dostavljene u skladu sa stavcima 1., 2., 3., 4. i 5. ili koje sadrže uvjete drukčije od onih navedenih u pozivu za podnošenje ponuda, ne uzimaju se u obzir.

7. Jedanput podnesena ponuda se ne može povući.

Članak 45.

Provjera ponuda

1. Ponude provjerava interventna agencija tijekom sjednice zatvorene za javnost. Osobe prisutne na sjednici prisežu da će čuvati tajnost.

2. Komisiju se bez odlaganja obavješćuje o podnesenim ponudama.

Članak 46.

Utvrđivanje iznosa

Ako se u uvjetima natječajnog postupka ne navodi ni najmanja cijena niti najviši iznos premije za denaturaciju ili izvozne subvencije, oni se utvrđuju u skladu s člankom 39. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 318/2006 nakon što su ponude provjerene, u svjetlu tržišnih uvjeta i mogućnosti prodaje. Međutim, može se donijeti i odluka da se natječaj ne dodijeli.

▼B

Članak 47.

Dodjela natječaja

1. Osim ako se donese odluka da se ne dodijeli natječaj u okviru natječajnog postupka ili djelomičnog natječajnog postupka, te ne dovodeći u pitanje stavke 2. i 3. ovog članka, natječaj se dodjeljuje ponuđaču čija ponuda nije niža od najmanje cijene ili viša od najvišeg iznosa premije za denaturaciju ili izvozne subvencije.

2. Za svaku seriju, natječaj se dodjeljuje ponuđaču koji predloži ili najvišu cijenu ili najniži iznos premije za denaturaciju ili izvozne subvencije.

Ako ta ponuda ne obuhvaća u potpunosti seriju, ostatak se dodjeljuje drugim ponuđačima ovisno o iznosu njihove ponude, počevši ili sa sljedećom najvišom cijenom, ili sa sljedećom najnižom premijom za denaturaciju ili izvoznom subvencijom.

3. Ako nekoliko ponuđača predloži ili istu cijenu ili isti iznos premije za denaturaciju ili izvozne subvencije za jednu seriju ili dio serije, interventna agencija dodjeljuje navedenu količinu na jedan od sljedećih načina:

(a) razmjerno količinama navedenim u navedenim ponudama;

(b) raspodjelom količine među ponuđačima u dogovoru s njima;

(c) ždrijebom.

Članak 48.

Prava i obveze koje proizlaze iz dodjele natječaja

1. Ako je šećer namijenjen za hranu za životinje, iz dodjele proizlazi:

(a) pravo na izdavanje potvrde za količinu za koju je dodijeljena premija za denaturaciju, u kojoj se posebno navodi premija za denaturaciju navedena u ponudi;

(b) obveza podnošenja zahtjeva za takvu potvrdu za tu količinu interventnoj agenciji kojoj je podnesena ponuda.

2. Ako je šećer namijenjen za izvoz, iz dodjele proizlazi:

(a) pravo na izdavanje izvozne dozvole za količinu za koju je dodijeljena izvozna subvencija, u kojoj se posebno navodi izvozna subvencija i, ako se radi o bijelom šećeru, klasa koja je navedena u pozivu za podnošenje ponuda;

(b) obveza podnošenja zahtjeva za takvu dozvolu za tu količinu i, ako se radi o bijelom šećeru, i tu klasu, interventnoj agenciji kojoj je podnesena ponuda.

▼B

3. Prava se koriste i obveze izvršavaju u roku od 18 dana od isteka roka za podnošenje ponuda.

4. Prava i obveze koje proizlaze iz dodjele natječaja nisu prenosive.

Članak 49.

Izjava o dodjeli

1. Interventna agencija odmah šalje izjave o dodjeli uspješnim ponuđačima i obavješćuje sve ponuđače o ishodu njihovog sudjelovanja u natječajnom postupku.

2. U izjavama o dodjeli navodi se najmanje:

(a) postupak na koji se ponuda odnosi;

(b) broj serije i dodijeljena količina;

(c) cijena, iznos premije za denaturaciju ili iznos izvozne subvencije, ovisno o slučaju, koji su prihvaćeni za dodijeljenu količinu.

Članak 50.

Otprema kupljenog šećera

1. Osim u slučaju više sile, kupljen šećer se otprema iz skladišta najkasnije četiri tjedna od dana primitka izjave o dodjeli natječaja iz članka 49. Umjesto otpreme šećera iz skladišta, uspješan ponuđač se može dogovoriti s interventnom agencijom o sklapanju ugovora o skladištenju u tom roku sa skladištarom navedenog šećera.

Međutim, interventna agencija može, prema potrebi, odobriti duži rok za otpremu pojedinih serija iz skladišta ako postoje tehničke poteškoće u pogledu otpreme iz skladišta.

2. U slučajevima više sile interventna agencija određuje potrebne mjere s obzirom na okolnosti na koje se poziva uspješan ponuđač.

Članak 51.

Nalog za otpremu

1. Uspješan ponuđač ne smije otpremiti kupljen šećer iz skladišta ili sklopiti ugovor o skladištenju u skladu s člankom 50. stavkom 1. do izdavanja naloga za otpremu za dodijeljenu količinu.

Međutim, nalozi za otpremu se mogu izdati za dijelove te količine.

Naloge za otpremu izdaje navedena interventna agencija na zahtjev zainteresirane stranke.

▼B

2. Interventna agencija ne izdaje nalog za otpremu ako se ne dokaže da je uspješan ponuđač položio jamstvo kako bi jamčio plaćanje cijene za dodijeljen šećer unutar utvrđenog roka, ili dostavio prenosiv instrument.

Jamstvo ili prenosiv instrument odgovaraju cijeni koju uspješan ponuđač treba platiti za količinu šećera za koju je zatražen nalog za otpremu.

Članak 52.

Plaćanje

1. Plaćanje za dodijeljen šećer mora biti izvršeno na račun interventne agencije najkasnije tridesetog dana od izdavanja naloga za otpremu.

2. Osim u slučajevima više sile, jamstvo iz članka 51. stavka 2. oslobađa se samo za količinu za koju je uspješni ponuđač platio kupovnu cijenu na račun interventne agencije u roku iz stavka 1. ovog članka. Jamstvo se odmah oslobađa.

3. U slučajevima više sile, interventna agencija određuje potrebne mjere s obzirom na okolnosti na koje se poziva uspješan ponuđač.

Članak 53.

Prijenos vlasništva

1. Vlasništvo nad dodijeljenim šećerom u okviru natječajnog postupka prenosi se prilikom otpreme šećera iz skladišta.

2. Međutim, interventna agencija i uspješan ponuđač se mogu sporazumjeti o prijenosu vlasništva u nekoj drugoj fazi. Ako interventna agencija i uspješan ponuđač postignu dogovor u skladu s člankom 50. stavkom 1., mogu zajednički odrediti u kojoj fazi dolazi do prijenosa vlasništva.

3. Dogovor o prijenosu vlasništva vrijedi samo ako je sklopljen u pisanom obliku.

Članak 54.

Određivanje klase ili prinosa

Članci 35. i 36. se primjenjuju u svrhe određivanja klase ili prinosa navedenog šećera prilikom njegove otpreme iz skladišta.

Međutim, ugovorne se stranke mogu dogovoriti, nakon dodjele, da se klasa ili prinos određeni prilikom otkupa šećera od strane interventne agencije, primjenjuju na šećer prodan u okviru natječajnog postupka.

Članak 55.

Prilagodba cijene šećera

1. Ako se primjenom članaka 35. i 36. utvrdi da je bijeli šećer niže klase od klase navedene u pozivu za podnošenje ponuda, cijena tog šećera, namijenjenog za namjene iz članka 39. stavka 3. drugog podstavka točaka (b) i (c) prilagođava se u skladu s člankom 32. stavkom 6.

▼B

2. Ako se utvrdi da je bijeli šećer namijenjen za izvoz klase različite od klase navedene u pozivu za podnošenje ponuda, klasa navedena na izvoznoj dozvoli se ispravlja.

3. Ako se primjenom članaka 35. i 36. utvrdi da je prinos sirovog šećera različit od prinosa navedenog u pozivu za podnošenje ponuda:

(a) cijena šećera se prilagođava u skladu s člankom 33.;

(b) iznos premije za denaturaciju ili izvozne subvencije se prilagođava tako da se pomnoži s koeficijentom jednakim utvrđenom prinosu podijeljenom s prinosom navedenim u pozivu za podnošenje ponuda.

Članak 56.

Oslobađanje jamstva

1. Osim u slučajevima više sile, natječajno jamstvo se oslobađa samo za količinu za koju:

(a) je uspješan ponuđač ili:

— podnio zahtjev, nakon ispunjenja zahtjeva, ili za potvrdu o premiji za denaturaciju ili za izvoznu dozvolu,

— položio jamstvo ili dostavio prenosiv instrument iz članka 51. stavka 2,

— otpremio šećer iz skladišta u utvrđenom roku;

(b) ili nije izvršena dodjela natječaja.

2. Jamstvo se odmah oslobađa.

3. U slučajevima više sile, interventna agencija određuje potrebne mjere s obzirom na okolnosti na koje se poziva uspješan ponuđač.

Članak 57.

Obavješćivanje o količinama

Države članice, odmah po saznanju, obavješćuju Komisiju o količinama bijelog šećera i sirovog šećera:

— koje su ponuđene, ali koje interventna agencija još nije prihvatila,

— koje je interventna agencija prihvatila,

— koje je interventna agencija prodala.

▼M3

———————

▼B

POGLAVLJE VII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

▼M6

Članak 58.

Priopćenja i obavijesti

Priopćenja i obavijesti iz članka 5. stavka 3. i članaka 12., 21. i 22. provode se u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 792/2009 ([1]).

▼B

Članak 59.

Stavljanja izvan snage

Uredbe (EZ) br. 1261/2001, (EZ) br. 1262/2001 i (EZ) br. 314/2002 se ovim stavljaju izvan snage.

Međutim, Uredbe (EZ) br. 1261/2001 i (EZ) br. 314/2002 i dalje se primjenjuju na proizvodnju u tržišnoj godini 2005./2006., a Uredba (EZ) br. 1262/2001 se i dalje primjenjuje na šećer odobren za intervenciju prije 10. veljače 2006.

Članak 60.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. srpnja 2006.

Članci 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37. i 38. se primjenjuju samo do 30. rujna 2010.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

([1]) SL L 228, 1.9.2009., str. 3.

▼M2

PRILOG I.

Količine iz članka 23. stavka 3. za tržišnu godinu 2007./2008. po državama članicama

(u tonama)

Država članica	Količine
Belgija	31 615
Bugarska	170
Češka Republika	13 346
Danska	16 213
Njemačka	130 985
Grčka	5 687
Španjolska	31 790
Francuska (matično područje)	130 447
Francuska (prekomorski departmani)	17 208
Italija	27 012
Litva	4 013
Mađarska	10 699
Nizozemska	33 376
Austrija	14 541
Poljska	63 513
Portugal (kontinentalni)	537
Portugal (Azori)	357
Rumunjska	3 912
Slovačka	5 278
Finska	3 225
Švedska	12 306
Ujedinjena Kraljevina	43 769

▼M2

PRILOG II.

Uvjeti za otkup šećerne repe, iz članka 16.a

TOČKA I.

Za potrebe ovog Priloga „ugovorne stranke” znači:

(a) poduzeća za proizvodnju šećera (dalje u tekstu „proizvođači”);

(b) prodavatelji šećerne repe (dalje u tekstu „prodavatelji”).

TOČKA II.

1. Ugovori o isporuci sklapaju se u pisanom obliku za određenu količinu šećerne repe u okviru kvote.

2. U ugovorima o isporuci navodi se je li moguće isporučiti dodatnu količinu šećerne repe i pod kojim uvjetima.

TOČKA III.

1. U ugovorima o isporuci navodi se kupovna cijena za količine šećerne repe iz točke (a) i, ako je potrebno, točke (b) članka 50. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1234/2007. Kod količina iz točke (a) članka 50. stavka 3., te cijene ne smiju biti niže od minimalne cijene šećerne repe u okviru kvote iz članka 49. stavka 1.

2. U ugovorima o isporuci utvrđuje se određeni sadržaj šećera za šećernu repu. U njima je uključena pretvorbena ljestvica koja pokazuje različite sadržaje šećera i faktore za pretvorbu isporučenih količina šećerne repe u količine koje odgovaraju sadržaju šećera navedenom u ugovoru o isporuci.

   Ljestvica se temelji na prinosima koji odgovaraju različitim sadržajima šećera.

3. Ako je prodavatelj potpisao ugovor o isporuci s proizvođačem za isporuku šećerne repe kako je navedeno u točki (a) članka 50. stavka 3., sve isporuke tog prodavatelja, pretvorene u skladu sa stavkom 2. ove točke, smatraju se isporukama u smislu točke (a) članka 50. stavka 3., do količine šećerne repe navedene u ugovoru o isporuci.

4. Proizvođači koji proizvode količinu šećera manju od njihove šećerne repe u okviru kvote za koju su potpisali predsjetvene ugovore o isporuci u skladu s točkom (a) člankom 50. stavkom 3., raspoređuju količinu šećerne repe koja odgovara dodatnoj proizvodnji do visine njihove kvote između prodavatelja s kojima su potpisali predsjetvene ugovore o isporuci u smislu točke (a) članka 50. stavka 3.

   Unutarstrukovnim sporazumima može se odstupiti od ove odredbe.

TOČKA IV.

1. Ugovori o isporuci sadržavaju odredbe o vremenskom rasporedu i uobičajenom trajanju isporuka šećerne repe.

2. Odredbe iz stavka 1. su odredbe koje su se primjenjivale u prethodnoj tržišnoj godini uzimajući u obzir razinu stvarne proizvodnje; unutarstrukovnim sporazumima može se odstupiti od njih.

▼**M2**

TOČKA V.

1. U ugovorima o isporuci navode se sabirna mjesta za šećernu repu.

2. Ako su prodavatelji i proizvođači već potpisali ugovor o isporuci za prethodnu tržišnu godinu, sabirna mjesta o kojima su se dogovorili za isporuke tijekom te tržišne godine i dalje su važeći. Unutarstrukovnim sporazumima može se odstupiti od ove odredbe.

3. U ugovorima o isporuci treba predvidjeti da troškove utovara i prijevoza iz sabirnih mjesta snosi proizvođač podložno posebnim sporazumima koji se temelje na lokalnim pravilima ili običajima na snazi prije prethodne tržišne godine.

4. Međutim, u Danskoj, Grčkoj, Španjolskoj, Irskoj, Portugalu, Finskoj i Ujedinjenoj Kraljevini, gdje se šećerna repa isporučuje franko tvornica, u ugovorima o isporuci treba zahtijevati od proizvođača da sudjeluju u troškovima utovara i prijevoza te odrediti postotak ili iznose.

TOČKA VI.

1. U ugovorima o isporuci predviđaju se mjesta za preuzimanje šećerne repe.

2. Ako su prodavatelji i proizvođači već potpisali ugovor o isporuci za prethodnu tržišnu godinu, mjesta za preuzimanje o kojima su se dogovorili za isporuke tijekom te tržišne godine i dalje su važeća. Unutarstrukovnim sporazumima može se odstupiti od ove odredbe.

TOČKA VII.

1. U ugovorima o isporuci predviđa se da se sadržaj šećera određuje polarimetrijskom metodom. Uzorak šećerne repe uzima se u vrijeme preuzimanja.

2. Unutarstrukovnim sporazumima može se predvidjeti da se uzorci uzimaju u nekoj drugoj fazi. U takvim slučajevima u ugovoru o isporuci predviđa se korekcija radi kompenzacije eventualnog smanjenja sadržaja šećera u intervalu između preuzimanja šećerne repe i uzimanja uzorka.

TOČKA VIII.

U ugovorima o isporuci predviđa se da se bruto težina, tara i sadržaj šećera određuju koristeći jedan od sljedećih postupaka:

(a) zajedno proizvođač i strukovna organizacija uzgajivača šećerne repe, ako je tako predviđeno unutarstrukovnim sporazumom;

(b) proizvođač, pod nadzorom strukovne organizacije uzgajivača šećerne repe;

(c) proizvođač, pod nadzorom stručnjaka kojega je odobrila dotična država članica, pod uvjetom da prodavatelj snosi troškove.

TOČKA IX.

1. U ugovorima o isporuci traži se od proizvođača da za cijelu količinu isporučene šećerne repe izvrše jedno ili više od sljedećeg:

   (a) da besplatno vrate prodavatelju svježu pulpu od isporučene tonaže šećerne repe, franko tvornica;

   (b) da besplatno vrate prodavatelju dio te pulpe, prešane, sušene ili sušene i melasirane, franco tvornica;

▼M2

(c) da vrate prodavatelju, pulpu, prešanu ili sušenu, franco tvornica; u ovom slučaju proizvođač može zahtijevati da prodavatelj snosi troškove prešanja ili sušenja;

(d) da plate prodavatelju naknadu kod koje se uzimaju u obzir mogućnosti prodaje dotične pulpe.

Ako se dijelovi cjelokupne količine isporučene šećerne repe podvrgavaju različitim postupcima, u ugovoru o isporuci se mora nametnuti više od jedne od obveza predviđenih u prvom podstavku.

2. Unutarstrukovnim sporazumima može se predvidjeti da se pulpa isporučuje u nekoj drugoj fazi od navedene u stavku 1. točkama (a), (b) i (c).

TOČKA X.

1. U ugovorima o isporuci utvrđuju se rokovi za sve predujmove i isplatu kupovne cijene za šećernu repu.

2. Rokovi iz stavka 1. su rokovi koji su vrijedili u prethodnoj tržišnoj godini. Unutarstrukovnim sporazumima može se odstupiti od ove odredbe.

TOČKA XI.

Ako su u ugovorima o isporuci utvrđena pravila koja se odnose na pitanja koja su predmet ovog Priloga, ili ako sadrže odredbe kojima se uređuju druga pitanja, njihove odredbe i učinci ne smiju biti u suprotnosti s ovim Prilogom.

TOČKA XII.

1. Unutarstrukovni sporazumi kako su opisani u Prilogu III. dijelu II. točki 11. Uredbe (EZ) br. 1234/2007 sadržavaju klauzule o arbitraži.

2. Ako se unutarstrukovnim sporazumima na razini Zajednice ili na regionalnoj ili lokalnoj razini utvrđuju pravila koja se odnose na pitanja koja su predmet ove Uredbe, ili ako sadrže odredbe kojima se uređuju druga pitanja, njihove odredbe i učinci ne smiju biti u suprotnosti s ovim Prilogom.

3. Sporazumima iz stavka 2. posebno se utvrđuju:

(a) pravila o raspodjeli količina šećerne repe prodavateljima, za koje je proizvođač već prije sjetve odlučio da će ih kupiti za proizvodnju šećera u okviru ograničenja kvote;

(b) pravila o raspodjeli iz točke III. stavka 4.;

(c) pretvorbena ljestvica iz točke III. stavka 2.;

(d) pravila o izboru i isporuci sjemena sorti šećerne repe za proizvodnju;

(e) minimalni sadržaj šećera šećerne repe za isporuku;

(f) zahtjev za savjetovanje između proizvođača i predstavnika prodavatelja prije nego se odredi datum početka isporuka šećerne repe;

(g) isplata premija prodavateljima za rane ili kasne isporuke;

(h) podaci o:

i. dijelu pulpe iz točke IX. stavka 1. točke (b),

ii. troškovima iz točke IX. stavka 1. točke (c),

iii. naknadi iz točke IX. stavka 1. točke (d);

▼**M2**

(i) uklanjanju pulpe, koju obavlja prodavatelj;

(j) ne dovodeći u pitanje članak 49. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1234/2007, pravila o načinu raspodjele razlike između referentne cijene i stvarne prodajne cijene šećera između proizvođača i prodavatelja.

TOČKA XIII.

Ako unutar struke nije utvrđen sporazum o tome kako treba raspodijeliti između prodavatelja količine šećerene repe za proizvodnju šećera u okviru ograničenja kvote koju proizvođač nudi da kupi prije sjetve, dotična država članica može sama utvrditi pravila za takvu raspodjelu.

Tim se pravilima također mogu tradicionalnim prodavateljima šećerne repe zadrugama dati prava isporuke drugačija od onih koja bi imali da pripadaju takvim zadrugama.